

THỰC TRẠNG QUẢN LÝ PHƯƠNG PHÁP GIÁO DỤC PHẬT GIÁO Ở CÁC TRƯỜNG TRUNG CẤP PHẬT HỌC TỈNH ĐỒNG THÁP

Huỳnh Mộng Tuyên¹, Nguyễn Thị Bình^{2(*)}

¹Khoa Giáo dục chính trị & Quản lý giáo dục, Trường Sư phạm,
Trường Đại học Đồng Tháp, Việt Nam

²Học viên cao học, Trường Đại học Đồng Tháp, Việt Nam

* Email: mingoethichnu1009@gmail.com

Tóm tắt: Quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo giữ vai trò quan trọng trong việc bảo đảm chất lượng đào tạo Tăng Ni tại các trường Trung cấp Phật học, nhất là trong bối cảnh yêu cầu đổi mới giáo dục và nâng cao hiệu quả đào tạo hiện nay. Bài báo trình bày kết quả nghiên cứu thực trạng quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo tại các trường Trung cấp Phật học trên địa bàn tỉnh Đồng Tháp. Nghiên cứu được triển khai dựa trên tiếp cận lý luận quản lý giáo dục hiện đại, kết hợp với đặc thù của giáo dục Phật giáo, thông qua khảo sát bằng bảng hỏi đối với cán bộ quản lý, giảng sư và Tăng Ni sinh. Dữ liệu thu thập được xử lý bằng các phương pháp thống kê toán học nhằm phân tích mức độ thực hiện các chức năng quản lý, bao gồm: lập kế hoạch, tổ chức thực hiện, chỉ đạo và kiểm tra, đánh giá phương pháp giáo dục Phật giáo. Kết quả nghiên cứu cho thấy công tác quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo tại các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp nhìn chung đạt mức khá; trong đó, chức năng lập kế hoạch và tổ chức thực hiện được đánh giá tích cực hơn so với hoạt động chỉ đạo và kiểm tra, đánh giá. Tuy nhiên, vẫn còn tồn tại những hạn chế liên quan đến tính đồng bộ, chiều sâu quản lý và hiệu quả phản hồi nhằm cải tiến phương pháp giáo dục. Trên cơ sở kết quả khảo sát, bài báo góp phần cung cấp cơ sở khoa học và thực tiễn cho việc đề xuất các định hướng nâng cao hiệu quả quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo trong giai đoạn tiếp theo.

Từ khóa: Quản lý giáo dục, phương pháp giáo dục Phật giáo, trường Trung cấp Phật học, Tăng Ni sinh, tỉnh Đồng Tháp.

CURRENT SITUATION OF MANAGING BUDDHIST EDUCATIONAL METHODS IN BUDDHIST INTERMEDIATE SCHOOLS IN DONG THAP PROVINCE

Abstract: The management of Buddhist educational methods plays an important role in ensuring the quality of monastic training at Buddhist Intermediate Schools, especially in the current context of educational innovation and the need to improve training effectiveness. This article presents the results of a study on the current situation of managing Buddhist educational methods at Buddhist Intermediate Schools in Dong Thap Province. The study was conducted based on a modern educational management approach combined with the specific characteristics of Buddhist education, using questionnaire surveys administered to administrators, Dharma teachers, and monastic students. The collected data were processed using mathematical statistical methods to analyze the level of implementation of management functions, including planning, organization of implementation, direction, and inspection and evaluation of Buddhist educational methods. The findings show that the management of Buddhist educational methods at Buddhist Intermediate Schools in Dong Thap Province is generally at a fairly good level. In particular, the functions of planning and organizing implementation were evaluated more positively than direction, inspection, and evaluation. However, some limitations remain in terms of consistency, depth of management, and the effectiveness of feedback for improving educational methods. Based on the survey results, this article provides both scientific and practical grounds for proposing orientations to improve the effectiveness of managing Buddhist educational methods in the next stage.

Keywords: educational management, Buddhist educational methods, Buddhist Intermediate School, monastic students, Dong Thap Province.

Nhận bài: 22/01/2026

Phản biện: 23/02/2026

Duyệt đăng: 26/02/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo, yêu cầu nâng cao chất lượng quản lý giáo dục được đặt ra ngày càng rõ nét, không chỉ đối với hệ thống giáo dục phổ thông mà còn đối với các loại hình giáo dục đặc thù, trong đó có giáo dục Phật giáo. Các văn kiện của Đảng và Nhà nước Việt Nam đều khẳng định vai trò của quản lý giáo dục như một yếu tố quyết định bảo đảm chất lượng, hiệu quả và tính bền vững của quá trình giáo dục, đồng thời nhấn mạnh yêu cầu đổi mới quản lý theo hướng đồng bộ, khoa học và phù hợp

với đặc thù từng mô hình giáo dục (Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam, 2013; 2021).

Trong hệ thống giáo dục Phật giáo, các trường Trung cấp Phật học giữ vai trò quan trọng trong việc đào tạo Tăng Ni có nền tảng giới – định – tuệ vững chắc, đáp ứng yêu cầu hoằng pháp, phụng sự xã hội và hội nhập trong giai đoạn hiện nay. Chất lượng đào tạo tại các cơ sở này phụ thuộc không chỉ vào nội dung chương trình và đội ngũ giảng sư, mà còn chịu tác động trực tiếp từ hiệu quả quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo. Nhiều

nghiên cứu trong và ngoài nước đã chỉ ra rằng, quản lý giáo dục Phật giáo cần được tiếp cận trên cơ sở kết hợp hài hòa giữa các nguyên lý quản lý giáo dục hiện đại và giá trị, mục tiêu đặc thù của Phật giáo (Auiwong et al., 2021; Saikham, 2021; Burmansah, 2025).

Theo quan điểm khoa học quản lý giáo dục, quản lý nhà trường được cấu thành bởi bốn chức năng cơ bản gồm: lập kế hoạch, tổ chức, chỉ đạo và kiểm tra – đánh giá, tạo thành một chu trình quản lý thống nhất, có tính hệ thống và phản hồi liên tục (Nguyễn Thị Mỹ Lộc & Nguyễn Quốc Chí, 2010; Bùi Minh Hiền & Nguyễn Vũ Bích Hiền, 2015). Việc vận dụng đầy đủ và hiệu quả bốn chức năng này có ý nghĩa quyết định trong việc định hướng, triển khai, điều hành và cải tiến các phương pháp giáo dục, đặc biệt đối với giáo dục Phật giáo – lĩnh vực đòi hỏi sự kết hợp chặt chẽ giữa truyền thụ tri thức, rèn luyện đạo đức và tu dưỡng nội tâm. Tuy nhiên, thực tiễn cho thấy công tác quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo tại các trường Trung cấp Phật học vẫn còn tồn tại những hạn chế nhất định, liên quan đến tính đồng bộ giữa các chức năng quản lý, chiều sâu quản lý và cơ chế phản hồi sau kiểm tra – đánh giá (Devasaro et al., 2021; Huỳnh Văn Sơn et al., 2024).

Xuất phát từ những yêu cầu lý luận và thực tiễn nêu trên, bài báo này tập trung khảo sát và phân tích thực trạng quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo tại các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp theo bốn chức năng quản lý cơ bản: lập kế hoạch, tổ chức thực hiện, chỉ đạo và kiểm tra – đánh giá. Trên cơ sở đó, nghiên cứu nhằm làm rõ những điểm mạnh, hạn chế và nguyên nhân chủ

yếu, góp phần cung cấp luận cứ khoa học cho việc đề xuất các định hướng nâng cao hiệu quả quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo trong giai đoạn hiện nay.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Phương pháp nghiên cứu

Khách thể nghiên cứu: Khách thể tham gia khảo sát gồm 39 cán bộ quản lý (CBQL) giảng sư (GS) và 70 tăng ni sinh (TNS) ở Trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp. Số liệu khảo sát được nghiên cứu từ năm 2024 đến năm 2025.

Phương pháp nghiên cứu: Sau khi tổng hợp số liệu khảo sát, chúng tôi xử lý số liệu bằng phương pháp thống kê toán học và phần mềm Microsoft Office Excel. Các thông tin thu thập được từ phiếu khảo sát được quy ước dựa vào giá trị trung bình (TB) theo thang đo Likert 5 mức độ, giá trị khoảng cách (Maximum – Minimum) / n = (5-1)/5 = 0.8. Trong đó, ĐTB được quy ước chia theo 5 mức độ (từ 1 (thấp nhất) đến 5 (cao nhất) cụ thể như sau: Mức 1 (kém): 1 - 1,8 điểm; Mức 2 (yếu): Từ 1,81 - 2,60 điểm; Mức 3 (trung bình): Từ 2,61 - 3,40 điểm; Mức 4 (khá): Từ 3,41 - 4,20 điểm; Mức 5 (tốt): Từ 4,21 - 5,00. Thứ hạng (TH) được xếp theo giá trị TB từ cao đến thấp với thứ hạng 1 là cao nhất.

2.2. Kết quả nghiên cứu

2.2.1. Thực trạng lập kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp

Lập kế hoạch là sự hoạch định việc huy động mọi yếu tố, nguồn lực cho việc tổ chức thực hiện đạt hiệu quả cao. Thực trạng vấn đề này được nghiên cứu và trình bày kết quả ở bảng 1 như sau:

Bảng 1: Mức độ thực hiện lập kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo ở trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp

TT	Lập kế hoạch	CBQL,GS			TNS		
		ĐTB	ĐLC	TH	ĐTB	ĐLC	TH
1	Đánh giá thực trạng, điểm mạnh, điểm yếu của phương pháp giáo dục Phật giáo hiện nay;	3,51	0,72	3	3,66	0,58	4
2	Xác định mục tiêu cần đạt của quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo	4,13	0,79	4	4,10	0,75	5
3	Đề ra các biện pháp thực hiện kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo	3,92	0,83	5	3,71	0,62	3
4	Xác định nguồn lực cần huy động cho quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo	3,18	0,70	2	3,16	0,64	2
5	Hoàn thiện và ban hành kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo.	3,10	0,79	1	3,09	0,69	1
Điểm trung bình		3,57			3,54		

Kết quả khảo sát về mức độ lập kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo cho thấy hoạt động này hiện được triển khai ở mức khá. Điểm TB theo ý kiến của CBQL,GS là 3.53 và TNS là 3.57. DLC dưới 1 chứng tỏ các ý kiến đánh giá có sự tập trung cao, tin cậy. Nội dung khảo sát, “*Xác định mục tiêu cần đạt của quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo*” được đánh giá cao nhất ở cả hai nhóm đối tượng (CBQL,GS: ĐTB = 4,13; TNS: ĐTB = 4,10), phản ánh việc xác định mục tiêu đã được các cơ sở giáo dục Phật giáo quan tâm và thực hiện tương đối rõ ràng, phù hợp với định hướng giáo dục của nhà trường cũng như tinh thần giáo dục Phật giáo.

Ngược lại, các nội dung mang tính kỹ thuật và điều kiện bảo đảm cho quá trình lập kế hoạch như “*Xác định nguồn lực cần huy động*” và “*Hoàn thiện và ban hành kế hoạch quản lý*” lại có điểm trung bình thấp hơn đáng kể (CBQL,GS: ĐTB lần lượt là 3,18 và 3,10; TNS: ĐTB lần lượt là 3,16 và 3,09). Sự chênh lệch này cho thấy công tác lập kế hoạch hiện nay vẫn thiên về xác định định hướng và mục tiêu, trong khi việc cụ thể hóa kế hoạch gắn với nguồn lực thực tế còn hạn chế, làm giảm tính khả thi và tính đồng bộ trong triển khai thực hiện. Kết quả khảo sát cho thấy thực tiễn công tác lập kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo chưa thực sự được tổ chức một cách bài bản và toàn diện.

Nhằm làm rõ hơn kết quả khảo sát định lượng, nhóm nghiên cứu đã tiến hành phỏng vấn sâu một số cán bộ lãnh đạo và giảng viên tại các cơ sở giáo dục Phật giáo. Kết quả phỏng vấn cho thấy sự thống nhất cao với dữ liệu khảo sát, khi đa số ý kiến đều khẳng định việc xác định mục tiêu quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo hiện nay đã được chú trọng và tương đối rõ ràng. Tuy nhiên, nhiều ý kiến cũng chỉ ra rằng các kế hoạch quản lý còn dừng ở mức định hướng chung, chưa cụ thể hóa đầy đủ về nhân lực, kinh phí và điều kiện cơ sở vật chất, dẫn đến khó khăn trong tổ chức thực hiện. Sự tương đồng giữa kết quả định lượng và định tính cho thấy công tác lập kế hoạch quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo hiện đã có nền tảng về mục tiêu, song vẫn tồn tại những hạn chế đáng kể về tính khả thi và mức độ đồng bộ, đòi hỏi cần có những điều chỉnh phù hợp trong thời gian tới.

2.2.2. Thực trạng tổ chức thực hiện các phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp

Tổ chức thực hiện là khâu quyết định thành quả của công tác quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học. Thực trạng tổ chức thực hiện hoạt động BDGV được thể hiện như sau:

Kết quả khảo sát về công tác tổ chức thực hiện quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo cho thấy hoạt động này hiện được triển khai ở mức khá tại các trường Trung cấp Phật học. Các bộ phận chức năng cơ bản đã xây dựng chương trình và kế hoạch thực hiện tương đối rõ ràng, tạo tiền đề cho việc triển khai phương pháp giáo dục trong nhà trường. Trong các nội dung khảo sát, tiêu chí “*Các bộ phận chức năng có chương trình, kế hoạch thực hiện*” được đánh giá cao nhất (CBQL,GS: ĐTB = 3,69; TNS: ĐTB = 3,87), phản ánh sự chủ động nhất định của các đơn vị chức năng trong việc cụ thể hóa định hướng giáo dục Phật giáo.

Tuy nhiên, các nội dung liên quan đến phân công nhiệm vụ và phân bổ nguồn lực lại có điểm trung bình thấp hơn đáng kể (CBQL: ĐTB = 3,28; TNS: ĐTB = 3,07). Sự chênh lệch này cho thấy công tác tổ chức thực hiện vẫn còn hạn chế ở khâu điều phối và huy động nguồn lực, dẫn đến tính đồng bộ trong phối hợp giữa các bộ phận chưa cao. Hệ quả là hiệu quả triển khai phương pháp giáo dục Phật giáo trong thực tiễn chưa thực sự ổn định, đặc biệt trong việc gắn kết giữa hoạt động giảng dạy lý thuyết và rèn luyện, tu tập của Tăng Ni sinh. Điểm trung bình chung của nhóm CBQL,GS (ĐTB = 3,57) và nhóm TNS (ĐTB = 3,58) tiếp tục khẳng định rằng công tác tổ chức thực hiện chưa tạo được sự liên kết chặt chẽ và thống nhất trong toàn bộ hệ thống nhà trường.

Nhằm làm rõ hơn những hạn chế trên, nhóm nghiên cứu đã tiến hành phỏng vấn sâu một số cán bộ lãnh đạo và giảng viên tại các cơ sở khảo sát. Kết quả phỏng vấn cho thấy sự tương đồng với dữ liệu định lượng, khi đa số ý kiến đều cho rằng mặc dù các chương trình và kế hoạch đã được xây dựng tương đối đầy đủ, song việc phân công trách nhiệm và phân bổ nguồn lực vẫn còn thiếu cụ thể và chưa đồng bộ. Trách nhiệm giữa các bộ phận chưa được xác định rõ ràng, trong khi việc huy động nguồn lực, đặc biệt là thời gian và nhân sự

phục vụ hoạt động tu tập, chưa thật sự phù hợp với điều kiện thực tiễn. Những nhận định này góp phần lý giải kết quả đánh giá chưa cao đối với nội dung tổ chức thực hiện quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo.

2.2.3. Thực trạng chỉ đạo thực hiện các phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp

Các phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp có được đổi mới nâng cao chất lượng giáo dục TNS phụ thuộc vào sự chỉ đạo của các cấp liên quan.

Kết quả nghiên cứu cho thấy công tác chỉ đạo thực hiện quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo hiện được đánh giá ở mức khá, phản ánh vai trò nhất định của chức năng chỉ đạo trong việc duy trì và điều hành các hoạt động giáo dục tại các cơ sở khảo sát. Trong các nội dung được đánh giá, tiêu chí “*Thúc đẩy, động viên, hướng dẫn và giám sát thực hiện*” đạt điểm trung bình cao nhất (CBQL,GS: ĐTB = 4,36; TNS: ĐTB = 4,17), cho thấy đội ngũ quản lý đã thể hiện vai trò tích cực trong việc hỗ trợ, khuyến khích và theo dõi quá trình triển khai phương pháp giáo dục Phật giáo, góp phần tạo động lực và duy trì sự ổn định của hoạt động giáo dục trong nhà trường.

Tuy nhiên, nội dung “*Phân công chủ thể chỉ đạo, điều hành*” lại có điểm trung bình thấp nhất (CBQL,GS: ĐTB = 3,15; TNS: ĐTB = 3,13), cho thấy cơ chế phân công trách nhiệm trong công tác chỉ đạo chưa thực sự rõ ràng. Kết quả này phản ánh những hạn chế nhất định trong phân cấp, phân quyền quản lý, ảnh hưởng đến mức độ chủ động và trách nhiệm của các cá nhân, bộ phận tham gia tổ chức và thực hiện phương pháp giáo dục Phật giáo. Sự thiếu rõ ràng trong phân công vai trò chỉ đạo có thể làm giảm tính linh hoạt trong điều hành và khả năng xử lý kịp thời các tình huống phát sinh trong quá trình triển khai hoạt động giáo dục.

Nhằm làm rõ hơn thực trạng trên, nhóm nghiên cứu đã tiến hành phỏng vấn sâu một số cán bộ lãnh đạo và giáo viên tại các cơ sở khảo sát. Kết quả phỏng vấn cho thấy, đội ngũ quản lý đã quan tâm đến việc thúc đẩy, động viên, hướng dẫn và giám sát quá trình thực hiện, qua đó tạo được sự hỗ trợ tương đối kịp thời cho giáo viên trong triển khai phương pháp giáo dục Phật giáo. Tuy nhiên, nhiều ý kiến cũng cho rằng việc phân công chủ thể chỉ đạo, điều hành còn thiếu quy định cụ thể về trách nhiệm và quyền hạn của từng cá nhân, bộ

phận. Cơ chế phân cấp, phân quyền chưa đầy đủ khiến một số hoạt động còn mang tính phụ thuộc vào chỉ đạo trực tiếp, làm giảm tính chủ động của giáo viên và ảnh hưởng đến hiệu quả chung của công tác chỉ đạo. Những nhận định này phù hợp với kết quả khảo sát định lượng và góp phần lý giải mức đánh giá chưa cao đối với nội dung phân công chủ thể chỉ đạo, điều hành trong quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo. Tuy nhiên, nội dung “*Phân công chủ thể chỉ đạo, điều hành*” có điểm trung bình thấp nhất (CBQL,GS: 3,15; TNS: 3,13), cho thấy cơ chế phân cấp, phân quyền trong chỉ đạo thực hiện phương pháp giáo dục Phật giáo chưa rõ ràng.

2.2.4. Thực trạng kiểm tra, đánh giá phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp

“*Xây dựng kế hoạch kiểm tra, đánh giá phương pháp giáo dục Phật giáo*” được đánh giá ở mức khá (CBQL,GS: ĐTB = 3,77; TNS: ĐTB = 3,77), phản ánh sự quan tâm nhất định của đội ngũ quản lý trong việc thiết lập quy trình và kế hoạch kiểm tra. Tuy nhiên, các nội dung mang tính vận hành và sử dụng kết quả đánh giá lại có mức điểm thấp hơn rõ rệt. Đặc biệt, tiêu chí “*Sử dụng kết quả kiểm tra, đánh giá để điều chỉnh, đổi mới phương pháp giáo dục*” có điểm trung bình thấp nhất (CBQL,GS: ĐTB = 2,87; TNS: ĐTB = 2,93), cho thấy hoạt động kiểm tra – đánh giá chưa thực sự được xem là công cụ quản lý nhằm cải tiến và nâng cao chất lượng phương pháp giáo dục Phật giáo. Điểm trung bình chung của hai nhóm đối tượng (CBQL,GS: ĐTB = 3,24; TNS: ĐTB = 3,23) phản ánh thực trạng kiểm tra – đánh giá còn mang tính hình thức, chưa phát huy đầy đủ vai trò phản hồi trong chu trình quản lý.

Nhằm làm rõ hơn nguyên nhân của thực trạng này, nhóm nghiên cứu đã tiến hành phỏng vấn sâu một số cán bộ lãnh đạo và giáo viên. Kết quả phỏng vấn cho thấy, mặc dù các nhà trường đã xây dựng kế hoạch kiểm tra, đánh giá tương đối đầy đủ, song việc tổ chức kiểm tra thường xuyên, thu thập minh chứng đa chiều và theo dõi quá trình thực hiện còn gặp nhiều hạn chế. Nhiều ý kiến cho rằng kết quả kiểm tra, đánh giá hiện nay chủ yếu dừng lại ở việc nhận xét và xếp loại, chưa được sử dụng một cách hệ thống để điều chỉnh, cải tiến phương pháp giáo dục. Điều này khiến hoạt động kiểm tra – đánh giá chưa phát huy được vai trò phản hồi mang tính xây dựng và cải tiến chất lượng giáo dục. Những kết quả từ phỏng vấn

phù hợp với dữ liệu khảo sát định lượng và là cơ sở thực tiễn quan trọng để đề xuất các biện pháp nâng cao hiệu quả công tác kiểm tra, đánh giá phương pháp giáo dục Phật giáo trong thời gian tới.

III. KẾT LUẬN

Nghiên cứu đã làm rõ thực trạng quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo ở các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp trong bối cảnh đổi mới giáo dục hiện nay. Kết quả khảo sát cho thấy, công tác quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo tại các trường Trung cấp Phật học tỉnh Đồng Tháp nhìn chung đạt mức khá, thể hiện rõ ở các khâu lập kế hoạch và tổ chức thực hiện. Các nhà trường đã bước đầu quan tâm đến việc định hướng mục tiêu giáo dục, xây dựng kế hoạch triển khai phương pháp giáo dục phù hợp với yêu cầu đào tạo Tăng Ni trong giai đoạn hiện nay. Tuy nhiên, hoạt động chỉ đạo, kiểm tra và đặc biệt là khâu phản hồi, điều chỉnh sau kiểm tra – đánh giá

vẫn còn những hạn chế nhất định, làm giảm hiệu quả cải tiến phương pháp giáo dục trong thực tiễn.

Từ góc độ khoa học quản lý, kết quả nghiên cứu cho thấy việc quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo cần được tiếp cận như một quá trình liên tục, mang tính hệ thống và cải tiến không ngừng. Việc vận dụng các chức năng quản lý (lập kế hoạch, tổ chức, chỉ đạo và kiểm tra – đánh giá) cần được thực hiện đồng bộ, gắn với triết lý giáo dục Phật giáo, bảo đảm sự hài hòa giữa truyền thống và yêu cầu đổi mới.

Những kết quả của nghiên cứu không chỉ góp phần bổ sung cơ sở thực tiễn cho lĩnh vực quản lý giáo dục Phật giáo ở bậc Trung cấp, mà còn là luận cứ khoa học quan trọng cho việc đề xuất các giải pháp nâng cao hiệu quả quản lý phương pháp giáo dục Phật giáo, góp phần nâng cao chất lượng đào tạo Tăng Ni, đáp ứng yêu cầu phát triển của Giáo hội Phật giáo Việt Nam và xã hội trong bối cảnh mới.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Auiwong, P., Boonchuay, P., Panthachai, S., & Saenpuran, P. (2021). *Buddhist educational administration vision for monastic schools under OBSN, Thailand*. *Psychology and Education*, 58(3), 4191–4193.
- Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam. (2013). *Nghị quyết số 29-NQ/TW về đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo*. Hà Nội.
- Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam. (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*. Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia Sự thật, Hà Nội.
- Bùi, M. H., & Nguyễn, V. B. H. (2015). *Quản lý và lãnh đạo nhà trường*. Nhà xuất bản Đại học Sư phạm, Hà Nội.
- Burmansah, B. (2025). Integrating Buddhist values into educational management: The role of self-management in enhancing educational motivation in inland Buddhist communities. *Journal of Educational Management and Instruction*, 5(1), 14–38.
- Devasaro, P., Bhuripanyo, P., & Chaisuk, P. (2021). Development of propagation administration according to Buddhist educational administration for Buddhist temples in Bangkok. *Psychology and Education*, 58(1), 3747–3752.
- Huỳnh, V. S., Nguyễn, S. T., & Khuất, H. A. T. (2024). Nghiên cứu mô hình PDCA trong quản lý đào tạo ở Trường Trung cấp Phật học. *Tạp chí Khoa học Giáo dục Việt Nam*, 20(7).
- Nguyễn, T. M. L., & Nguyễn, Q. C. (2010). *Đại cương khoa học quản lý*. Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Hà Nội.
- Saikham, S. (2021). Educational administration of Buddhist schools under OBCP in Thailand. *Psychology and Education*, 58(3), 4210–4212.